

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Henrici || Svsonis Viri Sanctita-||te, Ervditione Et
Mi-||racvlis Clari, Opera**

Seuse, Heinrich

Coloniae, 1615

De ineffabilibus cælorum gaudijs. Capvt XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38029

uelli aut disiungi vnquam, qui in hac vita tem ad fe
poraria piè coniuncti & vniti sunt. nini

MIN. Vtinam Domine ad eorum notitiam cora
hæc peruenirent, qui omnes dies suos tam sto freq
lidè transigunt, vt his commoniti, vitam cor dau
rigerent suam, antequam & ipsi adhas inexpli qua
cabiles pœnas deuoluantur. cen
fanè
indè
sple
bor
nera

De ineffabilibus calorum gaudijs.

CAPVT XII.

SAP. Attolle iam oculos, & vide patriam pra
celestis paradisi, ad quam tendere debes. tur
terris non nisi hospes es & exul ac peregre titu
nus. Itaque sicut peregrinus ad patriam prope pro
rat, vbi eum chari illius amici expectant, mag li v
no cum desiderio & amore: ita tu quoque feste hoc
nare debes ad illam patriam supernam, vbi o M
mnes tui videndi sunt cupidissimi, omnes feli te o
cem præsentiam tuam medullitus & ex animo feli
suspirant, auidè optantes te salutare amicis pid
mè, accipere blandissimè, atque in iucundissim Qu
mam sodalitatem suam æterno aduertere ad ea f
iungereque. O si comperum haberes, quanto tur.
pere tuam ficiant præsentiam, quanto perè cu nur
pian vt afflictiones hilariter feras, agasque sic,
strenuè & viriliter in quibuslibet aduersis ca se f
sibus, quos ipsi superârunt, iamque summa S
cum suauitate commemorant annos, quibus der
viderunt & perpessi sunt mala innumera, pro sub
fectò cruces omnes mitius tolerares. Nam quo pro
acerbius hic afflētus fueris, tanto illic maiori lun
cum gloria & dignitate excipieris. O quantam nē,
adferet

Peregrinorū
& exulū mo-
re nobis hic
agendum.

Affligi quam
vtilè.

Honor & glo-
ria beatorum
incompara-
bilis.

a tem adferet voluptatem honor ille, quanta cor a-
 nimumque occupabit & perfundet lætitia, vbi
 titianorum patre meo totaque cælestium ciuium
 in isto frequentia animam ipse honorificè commen-
 dauero extuleroque, quod in hac mortali vita,
 expli quæ non nisi militia est, tanta pertulerit, tot ^{Job. 7.}
 certamina iniēcit, atq; victrix superârit: quod
 sanè non æquè contingit illis, qui hic non per-
 inde dimicârunt. O quam miro illic radiabit
 splendore corona, in terris tam duro parca la-
 bore: quam eximium dabunt fulgorem vul-
 nera, cicatrices & stigmata mei amore susce-
 trian pta. Crede mihi, tanta illic amicorum tibi
 bes. l turba est, vt etiam qui in illa innumera mul-
 regri titudine à te alioqui vel maxime extraneus est,
 rope propensius ac fidelius multò te amet, quàm vl-
 mag li vnquam parentes suam amârunt prolem in
 feste hoc orbe sublunari.

vbi o MIN. Precor Domine, liceat mihi pace tua
 s feli teobsecrare, fusius vt loquâris de hac patria
 ni mo felicissima, quò me illius ardentior incessat cu-
 icifi pido, & cruces quaslibet feram moderatius.
 diffi Quæso Domine, ne graue sit tibi explicare, vt
 e ad ea se habeat regio, aut quid illic rerum gera-
 anto tur, vtrem eorum qui illic degunt, grandis sit
 è cu numerus, atque num perinde perspectum illis
 al qu sit, quo in statu res nostræ sint, vt tua dicta præ-
 is ca se ferunt.

m ma S A P. Age iam vna mecum iter capeffe: equi-
 i bus dem iam cogitatione eo te perducam, atque
 pro sub crassa quadam similitudine patriam illam
 o quo procul tibi conspiciendam præbebo. En tibi cæ-
 aioci lum illud nonum, quod totius terræ latitudi-
 nam nē, etiâ si ea centies millies foret maior, inæsti-
 feru mabili-

Quanta inter
 eos qui degunt
 in cælo, ami-
 citia.

OTW
 45

Cæli Empy-
rei descriptio

Iob. 38.

Luciferano-
rū sedes quæ
quibus obue-
tura.

Apoc. 21.

mabiliter sua vincit amplitudine vltra ho-
porrò cælum est aliud, quod dicitur Empyreū
id est, igneum, non tam ab igni, quam immen-
sa & radiantissima claritate, ac igneo splende-
re, qui illi ex natura inest immobilis ac in-
occiduus. Atque hoc est regale illud palatium
in quo omnis cælestis exercitus commoratur
vbi me simul laudant astra matutina, & iubilant
mnes filij Dei. Ibi sedes positæ sunt sempiterna
incomprehensio cinctæ lumine, ex quibus de-
trusa est tota cohors spirituum malignorum
in quas electi recipiuntur. En ciuitas illa iucun-
dissima tota refulget ex auro mundo, præcio-
sissimis radiat margaritis: Fundamenta mur-
eius omni lapide precioso ornata: platea illius
aurum mundum, tanquam vitrum perlucidum
rosis rubentibus, albicantibus lilijs, omnigenis
que vernantibus tota nitet ac resplendet flori-
bus. Tu ipse iam contemplare propius cælestes
illos amœnissimosq; campos. Hic hic nimirum
æstiuæ floret iucunditas: hic hic Veris splendidi-
prata floridissima: hic verorum vallis fecunda
gaudiorum: hic gratissimi oculorum ad-
spectus amicorum in amicos: hic citharæ, hic
testudines suauiter resonant: hic cantatur, salu-
tatur, tripudiat iugiter: hic omniuarijs per-
petim vacatur gaudijs: hic adsunt pro voto om-
nia, hic prospera sunt omnia, nullis permix-
ta tristibus, sed cum sempiterna securitate con-
iuncta. Circumspice innumeram illam multi-
tudinem, vt ex vitali illo perpetuo scaturiente
potent fonte pro omni cordis sui desiderio
adspice vt in mundissimum præclarissimumq;
præsentissimæ Diuinitatis speculum, in quo
cuncta

cuncta illis relucet & perspicua sunt, suos intendant obtutus. Adhuc penitus ingredi, & vide ut mellitissima caelestis patriæ Regina, quam tu ita medullitus amas, felicitate, exultatione, dignitate omnes illos cæli incolas excedat ac superemineat, *delicij's affluens*, ac præ teneritudine *innixa super dilectum suum*, circumdata floribus rosarum & libijs conuallium. Cerne ut eius absolutissima formositas & pulchritudo gaudio & voluptate afficiat omnes cæli ciues: & ut ipse quoque exhilarescas ac animo erigaris, conspice ut illa pijsissima misericordiae mater clementissimos ac blandiss. oculos suos tam benignè ac dulciter ad te cæterosque peccatores omnes ipsam implorantes conuertat, quantaque authoritate & potentia eos tueatur, & suo filio recõciliet. Intuere porro oculis puræ intelligentiæ, ut præcelsi Seraphici spiritus & animæ eiusdem ordinis, amore feruentissimo præditæ, absque intermissione flagrantissimo charitatis ardore in me ferantur: Ut luculenti Cherubim & quæ inter eos sunt Animæ, perennis ac incompræhensi luminis mei splendido influxu perfruantur, idemque alijs communicent: Ut sublimes Throni, eorumque sociæ Animæ suauiter in me acquiescant, & ego in eis. Subinde speculari, quemadmodum tres alij angelorum ordines, siue altera Hierarchia, puta Dominationes, Virtutes, & Potestates, congruentissimè exequantur æternam & sapientissimam Dei ordinationem in toto vniuerso. Simul etiam attende, ut vltima Angelorum Hierarchia fungatur officio denunciandi & perficiendi leges meas in singularibus Mundi

D 5 parti-

Canx. 8.

B. Virginem
Mariam omnes
cæli ciues
afficere latitia.

Seraphim.

Cherubim.

Throni.

Ang Hierar.
chię secundæ
spiritus quales.

Quales ter.
uæ.

OTV

45

partibus. Denique nunc immensam hanc ad
specta multitudinem, quam illa suaviter, ami-
cabiliter, iucundè & dissimiliter valde confis-
tura ac disposita siue ordinata sit: & quantam
adferat voluptatem horum consideratio. Ne-
que verò electissimos meos prætereas discipu-
los, amicosque charissimos, sed intentis in eos
oculis vide, quanta illi requie perfruantur,
quàm immenso honore præditi sint, residentes
in venerandis iudiciariæ potestatis sedibus: i-
temq; vt Martyres purpureis rutilent vestibus,
Confessores vernantissima reniteant pulchri-
tudine, tenerrimè Virgines Angelica splendènt
integritate ac puritate: denique vt totus cælo-
rum exercitus præ diuina colliquescat suauita-
te. O quam iucunda est horum societas, quam
amœna & fortunata regio. Felix nimium, cui
vnquam nasci contigit, & has sedes æternum
occupare dabitur. En ad hanc ergo patriam in-
ter amplexus meos charissimam deduco spon-
sam meam, extra huius vitæ exilium, cum præ-
claris diuitijs opulentissimi peculij siue para-
phernorum suorum. Intrinsicus vestio eã ha-
bitu elegantissimo luminis gloriæ, quo vltra
omnem naturæ suæ facultatem euehitur. Ex-
trinsicus autem corpus induetur gloriosum,
septulo quàm sit sol ipse lucidius, itemq; agile,
subtile, ac impassibile. His ego addo in caput e-
ius speciosam coronam auream, eiq; aliam im-
pono coronam aureolam.

Apostoli.

Martyres.

Virgines.

Sponsa quæ
qualis futu-
ra.

Nuptialia do-
ne quæ qui-
bus obuen-
tura
Parapherna
quid.

MIN. Obsecro Domine, quod est hoc pecu-
leum siue parapherna, quæ corona aurea, item
quæ aureola?

SAP. Parapherna, quæ aliàs dicuntur dona-

tio propter nuptias, sunt perspicua & manifesta contemplatio eorum quæ hîc fide duntaxat cernis, præsens apprehensio eorum quæ hîc cogitas, atq; iucunda & amicabile fruitio eorum quæ hîc diligis. Porro corona aurea præmium significat essentialis: & Aureola præmium accidentale.

MIN. Hæc quoque Domine mi velim dici explicatus.

SAP. Præmium accidentale, est peculiare quoddam gaudium, quod habet anima ex præclaris suis actionibus, quibus hîc victrix euasit. Hoc perfruuntur eximij Doctores, inuicti Martyres, & Virgines inuictæ. Atqui essentialis præmium in contemplatiua consistit vnione animæ cum nuda Diuinitate. Nunquam enim perfecta potest requie anima potiri, donec supra omnes vires & potetias suas euecta, in personarum Diuinarum naturalem essentiam, atque in essentia simplicem nuditate deducatur. Vbitum denum in hoc ipso obiecto veram oblectationem & æternam capit ac obtinet beatitudinem. Quanto autem exitus ipse est abstractior & expeditior, tanto & ascensus liberior: & quo ascensus liberior, eo propior ac profundius introitus in vastam illam solitudinem & impenetrabilem abyssum madinesciæ Diuinitatis, in quam beati omnes immerguntur, colliquefcunt, dimanant, atque vnuntur adeo, vt nihil possint aliud velle, quàm quod velit Deus: atq; ipsum est idem esse quod est Deus, id est, beatos esse per gratiam, quod est Deus per naturam. Quæ cū ita se habeant, age dū erecto hilariter vultu, sepositisq; aliquantisper extra memoriam

Aureolæ siue præmij accidentalis descriptio & qui eo fruuntur. Corona aurea, seu essentialis præmiū in quo consistat.

Quid sit, id est esse, quod Deus est.

OTV
45

Quanta rerū
presentiū fu-
tura mutatio.

moriam molestijs & afflictionibus tuis vn-
uerfis, animum recrea & oblecta in hoc caligi-
noso silentio & tacita caligine, vna cum iucun-
dissima sodalitate & frequentia beatorū, quo-
tu occultè admodum & in enigmate contem-
plaris. Cerne quàm roseo lactoq; perfusi color-
vultus niteant, olim in terris sæpenuerò me-
causa verecūdo suffusi rubore. Dic animo ma-
gno & fidenti corde: Vbi nunc est pudor ille
cerrimus, qui vestra solebat ad eò penetrare &
conficere munda castaque pectora? vbi demul-
sum ac pendulum caput? vbi depressi oculi? vbi
dolos dolores animum excruciantes atque pre-
mentes? vbi gemitus? vbi lachrymæ tristes? vbi
vultus pallentes? vbi ingens paupertas ac in-
opia? vbi voces illæ miserabiles, O Deus, ô Do-
mine, quàm me totum occupat vehemens cor-
dis dolor? vbi nunc omnes illi, qui vos sperne-
bant ac premebant. Non iam vltèrius insonant
voces illæ, Certandum, dimicandum, confli-
gendum est noctes atque dies, perinde vt solent
qui in acie & patenti campo cum hostibus con-
grediuntur. Vbi nūc est, quod plus millies vo-
biscum in animo tractare solebatis, dum præ-
sens gratia arrideret, num parati essetis subtra-
cta rursus gratia fortiter perflare? Prorsus iam
conquieuit lamentabilis ille clamor & queri-
monia, qua derelicti solebatis vt, Eheu Domi-
ne Deus meus, vt quid dereliquisti me? En quantum
ipse percipio, suavissime vestris in auribus re-
sonant verba illa amantissima: Venite benedicti
Patri mei, possidete paratum vobis regnum à constitu-
tione Mundi. Vbi nunc sunt cruce, molestias,
dolos, incommoda, quibus vnquam in ter-

Math. 27.

Math. 25.

ris afflicti estis? En cuncta hæc velut in somniū
 euanuerunt, perinde quasi nunquam quicquā
 eiusmodi perpeffi sitis. O Deus altissime, *quam Rom. II.*
incomprehensibilia sunt iudicia tua, & Mundo in-

cognita. Eia vos electi Dei omnes, nihil iam de-
 inceps opus habebitis in angulos abdere & sub-
 ducere ac latitare præ malefanorum hominū

importunitate ac amentia. Profectò si corda om-
 nia in vnum conflata forent, non possint cogi-
 tatione complecti ingentem honorem, im-
 mensam dignitatem, laudem, gratiam, quibus

absque vilo fine perfruemini. O vos cæli Prin-
 cipes, ò vos præclaros Reges ac Imperatores, ò

vos æterni Dei charissimos filios, quam splen-
 didæ sunt facies vestræ, quàm iucunda & serene

corda, quam magnus & sublimis animus,
 quam dulcibus concinunt modulis voces ve-

stræ carmen eiusmodi: *Benedictio, & claritas, Apoc. 5. & 7.*
& sapientia, & gratiarum actio: honor, & virtus, &

fortitudo, & salus Deo nostro in secula seculorum,
 cuius gratia & benignitate hisce bonis perpe-

tud fruituri sumus. Hæc reuera est patria, hîc
 perfecta quies, hîc intimum cordis iubilum,
 hîc laus ex ipsis profecta medullis animi, sem-

perq; duratura.

MIN. Stupenda sunt hæc Domine, & quæ o-
 mnem admirationem superent. O summum

& immensum bonum Deus noster, quidnam
 es tu? O dulcissime & amantissime Domine,

quam *bonum est nos hîc esse?* O vnice & singula-
 ris amice Deus meus, liceat tua pace hîc semper

remanere.

SAP. Non est sanè hîc etiamnum perma-
 nendi tempus: adhuc multa tibi restant dura
 eluctan-

Electis obu-
 tura, qualia.

Apoc. 5. & 7.

Math. 17.

OTV
 45

Ad quid amā
ti animā cæ-
lestium hic
cognitio, nisi
imperfecta
tribuat. Amicitie que
quam inter
se differant.

eluctanda certamina. Ea quæ iam contuitus
ea cūtaxat causa videre permiffus es, vt in quibuslibet afflictionibus animum huc celeriter reuocare queas: vnde id consecuturus es emolumentum, vt nunquam desperare possis, & dolorem omnium quædam te obliuio capiat. Atque vt hominum imperitorum & rudiū quarimoniam occurramus, dicentium tne duriter accipere & malè tractare amicos meos, tu ipse iam certo disce experimento, quantum inter meam & huius sæculi interfit amicitiam, & quam longè meliùs ego meos tractem amicos atque Mundus iste suos, sitantum iusto quaque iudicio expèdere velimus. Vt enim neutiquam hoc loco cōmemorè immēsos dolores, molestias, labores, multosque perpeffiones, quibus nocte ac die obruti sunt homines huic sæculo dediti, licet ipsi præ mentis cæcitate minime id perspiciant aut animaduertant, hoc vnum tamen certissimum est, iussisse me ex omni æternitate, vt omnis animus inordinatæ pœna sit suis. Amici quidem mei perferunt corporis incommoda, sed pectoris tranquillitate & pace gaudent: at amici sæculi huius corporis venantur commoda, & cordis, animæ ac mentis incommodis cruciantur.

Amentes potissimū qui.

MI N. Ego Domine sic sentio, mentis inopet ac furore percitos eos esse, qui veram sinceramque amicitiam tuam cum fallacissima Mundi amicitia cōponere & conferre volunt, eò quod te diligentes tam angusto videantur numero comprehendendi, quod fit magnæ cæcitatibus eorum vitio: atque etiam non rectè sapere eos, qui vnamquam grauatè & cum quarimoniam quamlibet afflic-

afflictionem ferunt. Omnino enim paterna castigatio & virga tua ex maximo amore proficiscitur, & verè suavis ac benigna est, vt nō immeritō felix ille censendus sit, à quo illam nūquam retraxeris. Afflictio, inquam Domine, vt nunc perspicio, nō ex aliqua duritia & asperitate tua, sed ex amore tenerrimo ac benignissimo trahit originem. Nemo posthac dicere aufit, tuorum te amicorum obliuisci. Immo verò illos potius tāquam deploratos repulisse videris, quos hīc temporarijs afflictionibus castigare non vis. Iure profectō nulla vnquam prospera die, nulla re optata vel commodo potiri debebunt in hac vita, quos tua benignitate seruaturus es ab illis æternis miserijs, perennique donaturus beatitudine. Præsta mihi optime Domine, vt isthæc gemina contemplatio nunquam ab oculis cordis mei remoueat, ne tuæ vnquam amicitia grauem iacturam faciam.

Derelicti à
Deo maximè
qui.

De immensa temporalium afflictionum dignitate ac utilitate.

CAPVT XIII.

MIN. Obsecro Domine, ne molestum sit declarare seruo tuo, quas velis intelligi cruces vel afflictiones, quarum tantam affirmas esse præstantiam ac oportunitatem. Totus enim ardeo & concupisco hac de re plura ex te percipere, vt si fortassis, quippiam aduersi, te permittente, mihi euenerit, hilariter id & amanter tanquam ex paternis manibus tuis accipiam.

SAP.

01V
45